

2. **KINAĆ** (1) *vb pf*

[*fut 3 sg kinie. ◇ praet 3 sg m kinął.*] ◇ *part praet act kinąwszy.*

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

Rzucić; tu w przen:

Zwroty: »kinąć na stronę [czym]« = zlekceważyć, zerwać, pozbyć się: że to iuż w garści teraz iest wálzény/ kinąwłzy ná stronę przyiáźnią obłudną Turecką/ wyzuć sie z tych sídeł przymiérza iego/ któremi was wwikłáł OrzJan 15.

[*»tysiącem kinąć« = zaimponować pieniędzmi, przekupić: Ma w łobie káżdą godność/ gdy tyfiącem kinie/ Alic z niego Senator/ tym cí Polká ginie. PaprGniazdo 1201 (Linde).*]

a. [*Posłać szybki oddział wojska [kogo]: záczym kinął Szách kilkanaście Kozakow ná łtraż/ áby obaczyli iáko Piotr woyłko łwoie łpráwił BielKron 1597/755 (Linde).*]

Synonimy: cisnąć, rzucić.

Formacje współrdzenne cf KIDAĆ.

KW